

Vergrijzingsproblematiek VKW Metena

Details

Category: Pers en Wetgeving (/index.php/28-nieuws/pers-en-wetgeving)

Published: 24 May 2007

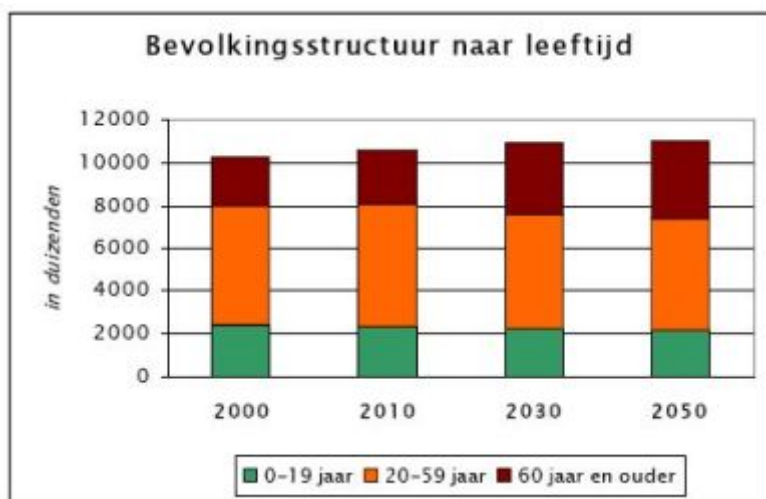
Hits: 13057

(/index.php/28-nieuws/pers-en-wetgeving/55-vergrijzingsproblematiek-vkw-metena) **Hogere uitkeringen zullen vergrijzingsproblematiek niet oplossen, integendeel!**

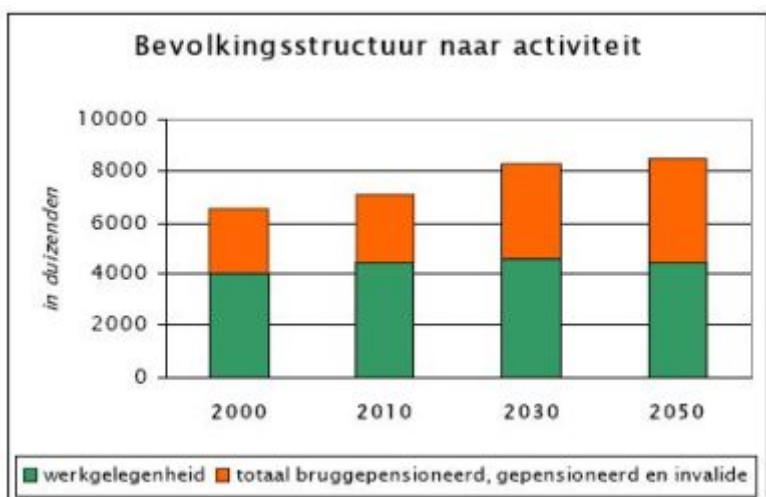
We bevinden ons in volle verkiezingsstrijd. Terwijl de politieke partijen zich opmaken om de gunst van de kiezer te winnen worden alvast heel wat populaire beloftes aangekondigd. De sociale uitkeringen moeten welvaartsvast worden en de pensioenen omhoog. Een voorstel dat alvast ook werd opgepikt tijdens de Rerum Novarum-toespraak van de Christelijke vakbond vorige week.

Laten we echter niet vergeten waar het de komende legislatuur écht om moet gaan. De volgende vier beleidsjaren zijn die van de laatste kans om ons land klaar te stomen om de gevolgen van de vergrijzing op te vangen. Vanaf 2012 zullen de budgettaire gevolgen ervan stevig voelbaar worden wegens de stijgende pensioenlasten en uitgaven voor gezondheidszorgen. De Studiecommissie voor de vergrijzing van de Hoge Raad voor Financiën raamt dat deze zullen oplopen tot 3,8 % van het BBP tegen 2030 en 5,8% van het BBP tegen 2050. Het gaat m.a.w. om een gigantische factuur die enkel maar betaalbaar zal zijn indien we de komende jaren als een goede huisvader de uitgavengroei structureel onder controle houden.

Vanaf ongeveer 2025 zal ons land minder actieven tellen

(bevolking tussen 20 en 65 jaar) dan niet-actieven. Het is daarom weinig aanvaardbaar dat de hogere uitkeringen van deze laatste groep de last op de schouders van de slinkende groep actieven nog bijkomend zou verzwaren. Toch is ook dat onvoldoende. Van de mensen in de actieve leeftijd zijn er immers veel te weinig aan het werk. Met een werkgelegenheidsgraad van slechts 61 % scoort ons land internationaal vergeleken zeer zwak. De onderbenutting van ons menselijk potentieel zet uiteraard ook een rem op onze welvaartsgroei én de financieringsbasis voor de vergrijzing. Voor ouderen is dit probleem nog schrijnender aangezien slechts één op drie 55-plussers werkt.

De volgende regering moet werk maken van werk! Dit los je

echter niet op via een wet of een besluit. Het optrekken van de leeftijd van het brugpensioen zal ook niet automatisch leiden tot meer jobs. In de eerste plaats noopt dit een gezonde economie met een voldoende robuuste groei. In de periode 2000-2006 steeg het reële BBP jaarlijks met gemiddeld 2,0 %, wat resulteerde in een stijging van de werkgelegenheid met 0,8 % per jaar. Met een

vergelijkbaar groeitempo in de andere landen van de eurozone, was de werkgelegenheidscreatie er groter (+1,1 % per jaar). De arbeidsintensiteit van de groei wordt in België echter afgeremd door de nog steeds te hoge loonkosten. De voorbije regeringen hebben al heel wat bijkomende lastenverlagingen doorgevoerd waardoor deze de voorbije tien jaar opliepen tot bijna 6 miljard euro. Ondanks deze maatregelen en de loonmatiging van de jongste jaren is de loonkostenhandicap van ons land ten opzichte van de buurlanden sinds 1996 opgelopen tot zo'n 8 %. Arbeid blijft met andere woorden te duur.

Om de groep van financiers van de vergrijzing te vergroten is dus een bijkomende lastenverlaging samen met aanhoudende loonmatiging de komende jaren een must. Daar moet de komende regering de middelen voor vrijmaken. Dit kan uiteraard niet indien de uitgaven worden verhoogd, integendeel.

Caroline Ven

<http://www.vkwmetena.be/> (<http://www.vkwmetena.be/>)

Reageren op dit artikel kan via het publieke forum (</index.php/component/fireboard/?Itemid=56&func=view&id=11&catid=3>) .